

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő napoként — 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Győssy István írszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben**, Lang Lipót, Haenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosses **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Brassó és szépítő egyesülete.

(Egy nyaraló vendég megfigyelései.)

Brassóra vetődén, maga a város, különösen pedig páratlan szépségű, gondosan ápoltságai, nemkülönben egész hegyvidéke annyi élvezetet szerettek már rövid idő alatt, hogy szinte érdeklődésemet bírja mindaz, a mi a városra vonatkozik. Különösen szépítő egyesületének, a „Kronstädter Verschönerungsgesellschaft” működése keltett bennem érdeklődést s nem is állhatom meg, hogy egyes reflexióimat, melyeket a két utolsó évbéli tevékenységéről számot adó VII. jelentése bennem keltettek, papírra ne vessem. Nem szerénytelenség készlet erre, hanem az a hitem, hogy az idegen olykor észrevesz méltatni vagy hibáztatni való dolgokat, melyek a város lakójának figyelmét, azért, mert teljesen megszokta, könnyen kikerülik. Azonfelül Brassó valóságos nyaraló város, mely azzá van teremtve s mint ilyen valóban ritkítja párját. Tudtommal ambicionálja is, hogy eme minőségében emelkedjék s ezzel jogot adott látogatóinak arra, hogy megfigyeléseiket elmondhassák.

Bejárva a szépítő egyesület egyes utjait, de különösen látva azt a sok teendőt, mely az egyesületre még vár, kíváncsi voltam, mekkora anyagi erő áll rendelkezésére, s hogy a városi polgárság mily mértékben támogatja?

Erre a két kérdésre a beszámoló megdöbbentő feleletet ad. A város lakói közül csak 199 érzi, hogy műveltsége többre kötelezi, mint a mennyit az adó- és a pótdó befizetésével városa iránt tett. Általánosan ismeretes, hogy Liebig a szappanfogyasztás mennyiségét a műveltség kritériumának tekinti. A művelt embert azonban csak igen hiányosan jellemzi, hogy az elfogyasztható szappanmennyiség maximumával áldozik a tisztaság oltárán; ez utóvégre is csak profilaktikus rend-

szabály. Nem kisebb mértékben adózik arra, hogy környezete a műveltséggel együtt fejlődő esztetikai érzéket kielégítse. Ez az esztetikai érzék hozta létre a városok és helyiségek szépítő egyesületeit, kiki adózáván saját tehetségéhez képest, hogy városát emelje. A gazdag arányaival, a szegény filléreivel, a világot látott lakos tapasztalataival, a művész ízlésével járul a közös műhöz s így egyesült erővel nagyobb, szebb eredményt érnek el, mint a mekkora a legjobb városi igazgatástól várható. Hát Brassó 30.00 lakosa között csakugyan nem volna több 199-nél, ki e nemes munkában részt óhajt venni?

A Brassóba lépő idegen első benyomása az, hogy igen művelt városnak ítélté. Utcaírói, házai csinosak, utai elég tiszták és mindenütt meglátszik a művelt ember szépítő kezének nyoma. De azonnal szembeötlenek a hiányok is: a vízvezeték és a modern városban absolute nélkülözhetetlen jó csatornázás! Ha az ember a rossz kövezeten csörgedezni látja a házak undorító szennyét, melyet minden valamire való városnak zárt csatornába kell vezetnie, s benéz egy-egy udvarba — pedig nem is valami mellékutczákon ám! — szinte hihetetlennek találja, hogy a műveltségére büszke Brassó utcáin jár! Lehetetlen, hogy a város polgárai soká tűrjék ezt a tartatlatlan állapotot, most, mikor a porosz közoktatásügyi minisztérium a világ művelt nemzetei legkiválóbb orvosainak helyeslése között hirdeti, hogy „sanorum incolumitas altera lex esto!”

A vízvezeték és a csatornázás hiánya első sorban a város állandó lakóját sújtja. De sújtja talán még érzékenyebben az idegent, ki az első kedvező benyomásokkal vendéglőbe lépve, nehezen tudja magát elhatározni arra, hogy ott — bár csak néhány napra is —

tanyát üssön. Általában megszegyenítő a városra, hogy az idegen, ha nem oly szerencsés, hogy a városnak éppen tiszta vendéglőjére akadjon, vendéglőről-vendéglőre kénytelen vándorolni, míg végre a tisztaságot szerető ember igényeinek megfelelő szállóhelyre talál. Egy nagy, elsőrendű hotel, a kényelem és tisztaság minden jogos követelményeinek megfelelően berendezve, egyik legsürgősebb feltétele az idegenforgalom emelésének. Hely van rá bővíben. Ott van a város nagy rébusza: az egyik hegyből a másikba szaladó Rudolf-körut. Nincsen az az amerikai hotel-óriás, mely kényelmesen el nem tudna helyezkedni rajta.

Ha a magántőke nem hajlandó ily kezdeményezésre, bizonyára létesíthető az részvénytársulat után, mert a kezdeményezőknél bizonyára dusan kamatozna. S kitől várjuk ez irányban a kezdeményezést, ha nem a szépítő egylettől, melynek alkotásai arról tanuskodnak, hogy e társulatban megvan, a minek a város, úgy látszik, teljesen hiány van: a kezdeményezési kedv.

Ha ez létesülne, meggyőződéseim szerint megvolna a fődolog, mely Brassónak virágzó s jövedelmező idegenforgalmat biztosítana.

De azonkívül is volna még teendő elég!

Itt van a várhegy és az alsó sétatér között elterülő nagy térség, melyet a természet is Brassó parkjának teremtett, s mely ma péntekenként kocsiállás, a hét többi napjain pedig miasma és baktérium gyártó telep, mely a legyek millióit táplálja s ezzel s büzével élvezhetlenné teszi a sétatér is.

Én magam s azt hiszem, minden idegen megbotránkozik rajta, hogy ez így van s kérdi, miért van?

Azt mondják, ezt a város kereskedelmi érdeke követeli meg. A kocsiállást bizvást lehet

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy számkiűzött.

Gr. Tolstoj Leó után.

(Vége.)

Többet nem akart mondani. De a rabok elbeszéltek új társaiknak, hogyan került Akszjonow Szibériába; elmondták, hogy ölte meg valaki az utazó kereskedőt és dugta a kést Akszjonow zsákjába, s hogy ítéltek el ezt ártatlanul.

Mikor ezt Makar Szemjonow meghallotta, ránézett Akszjonowra, térdére csapott és mondá:

„Ez aztán a csoda! milyen csoda! De mennyire megöregedtél, atyuskám!”

Faggatták, min csodálkozik annyira, hol látta előbb Akszjonowot. De Makar Szemjonow nem figyelt e kérdésekre, hanem felkiáltott:

„Csuda, gyerekek! hol találkozik az ember!”

E felkiáltásnál Akszjonow agyában megvillant a gondolat: nem tudja-e ez az ember, ki ölte meg a kereskedőt. Azt mondta:

„Talán már előbb hallottál e dologról, Szemjonowits, vagy láttál engem már valahol?”

„Hogy ne hallottam volna róla! A világ tele van mindenféle hírrel. De azóta nagy idő mult el s elfelejtettem, a mit hallottam.”

„Talán hallottad, hogy ki ölte meg a kereskedőt?”

Makar Szemjonowits nevetett s mondá:

„A kinél megtalálták a kést, az bizonyosan meg is ölte. Ha mindjárt zsákodba dugta is valaki a kést — mig meg nem csipik, ő az ártatlan.

De hogy is csusztathatta volna a kést a zsákodba — az talán csak az ágyad fejénél állott? E szerint meg kellett volna hallanod.”

Midőn Akszjonow e szavakat hallá, azt gondolá, hogy ez az ember a gyilkos. Felkelt és eltávozott. Sokáig nem tudott elaludni. Erőt vett rajta a bubánat — majd a nejét látta, a mint elbucszik tőle, midőn utolsósor meg vásárra; milyen tisztán látta, szemébe nézett, hallotta, a mint szólott hozzá. Aztán fiait látta, a milyenek akkor voltak, az egyik kis bundácskában, anyja kebelén a másik. Magára is emlékezett, milyen volt akkor, vidám, fiatal; eszébe jutott, hogyan ült a koresma pitvarában, a hol elfogták, hogy játszott a gitáron, lelke milyen vig volt.

És eszébe jutott a vesztőhely, hol megkancsu-kázták, a hóhér, a nép köröskörül, a láncz és mind a sok rab, kivel az utolsó huszonhat évet együtt töltötte a börtönben. És eszébe jutott öregsége. Olyan bubánat fogta el, hogy majdnem véget vetett boldogtalan életének.

És mindennek ez a gazember az oka, gondolá.

S olyan düh szállta meg Makar Szemjonow ellen, hogy boszut akart rajta állani, ha mindjárt saját életébe kerülne is. Egész éjjel imádkozott, de nem találhatott nyugalmat. Nappal kerülte Makar Szemjonowot, rá sem nézett.

Igy telt el két hét. Akszjonow nem tudott aludni egész éjjel. Fájdalmában nem tudott hová lenni.

Egyszer éjjel körüljárt a börtönben s észre vette, hogy az egyik faágy alatt mozog a föld. Figyelve megállt. Hirtelen Makar Szemjonovits ugrott

ki a faágy alul s meresztette rémült szemét Akszjonowra. Akszjonow tovább akart menni. Makar azonban megragadta kezét s elmondta, hogy kijáratot akar ásni a fal alatt s naponként csizmaszárában hordja ki a földet, ha munkára hajtják. Azt mondta:

„Ne szólj semmit, öreg, téged is megmentelek. De ha elárulsz, megkancsu-káznak — azt nem viszed el szárazon, megöllek.”

Mikor Akszjonow így hallotta beszélni a gazembert, remegett a dühtől, kiszabadította kezét és mondta:

„Nekem nincs miért innen elmennem, te pedig nem ölhetesz meg, mert már régen megöltél. Feljelentlek-e vagy hallgatok — a mint Isten sugallja szívemnek, úgy fog történni.”

Midőn a rabokat a rákövetkező napon a munkához vezették, a katonák kiöntött földet vettek észre; megvizsgálták a börtönt s megtalálták a falban az odut. A börtön főnöke vizsgálatot indított meg. Senki sem akart tudni a dologról. Azok, kik be voltak avatva a dologba, azért nem árulták el Makar Szemjonovitsot, mert tudták, hogy efféle kísérletért szinte halálra fognak veretni. Akkor Akszjonowhoz fordult a főnök. Tudta, hogy Akszjonow igaz ember, s mondta neki:

„Öreg, te őszinte vagy, mondd meg istenedre, ki tette?”

Mintha semmi különös nem történnék, úgy állt ott Makar Szemjonowits és ránézett a főnökre, de Akszjonow keze s ajka remegett, sokáig nem tudott egy szót sem szólni. Ugy gondolkodott magában: ha elhallgatom az igazat — minek bocsátok meg

pár kilométerrel kitolni a városból, ez Brassó kereskedelmének egy hajaszálát sem görbiti, s az ezen változás által bizonyára megkészszeresedő idegenforgalom százazreket jövedelmezne a városnak.

A szépítő egylet múlt évi jelentése legbehatóbban foglalkozik a Rakodó (és nem Rakádó!) völgybe vezető út, még épülőfélben levő sétával. A jelentésben levő részletes indoklás dacára sem tudtam megérteni, miért kellett e sétát oly messzire felvinni, hogy azután ismét levezessen, de bár így van is, ez nem nagy hiba, kevesebben járnak ugyan majd rajta, de annál zavartalanabb lesz annak gyönyörűsége, a ki fölkeresi.

Hogy azonban megfelelően hivatásának, végcéljának is kell lennie. Nem szükséges ugyan, hogy minden séta végpontja vendéglő legyen, de üdülő helyet, pihenőt megkíván a sétáló is, ennek pedig nyomát a Rakodó völgyben egyelőre hasztalan keresem.

Ajánljuk ezt is a szépítő egyesület figyelmébe.

Sok tapasztalatomat akarnám még elmondani, de maradjon máskorra is. Egy brassói észleletemet azonban még papírra teszem. Ha Brassóban kérdezgettem: miért nincs vízvezeték, színház, járda; miért nincs ez, miért nincs amaz, a mi ma hazánk minden valamire való városkájában van? válaszul mindig azt hallom: a városi tanács, a városi közönség, mely milliónyi vagyon sáfárja, nem tesz semmit. Ha ismét kérdelem: ki alkotta ezen, ki amazon gyönyörű sétányt? mindig a szépítő egylet nevét hangoztatják!

Ez nagy érdem, nagy dicsőség a szépítő-egyletnek, s minden tölem telhető elismeréssel adózom neki, de elszomorító, hogy — úgy látszik — csak ez egylet tud alkotni Brassóban.

De ha ő az alkotó elem, akkor jobban illenék őt támogatni, hogy tehessen többet, mert a tenuivaló sok, nagyon sok!

Kölcesy-ünnepélyek.

Országszerte a kegyelet szent lelkesedésével ülték meg nagy Kölcesy halálának századik évfordulóját. Sok volna mindenik ünnepélyről megemlékezni, elmondani, mily meghatóan zendült meg mindenütt honfi imánk, a Hymnus; elmondani, hogy kik adóztak most száz éve született halhatatlan költőnk szellemének a kegyelet szavaival!

Három ünnepélyről emlékszünk meg kiválóan: Szeő-Demeter, Nagy-Károly s Szatmár-Németi ünnepélyéről.

Szeő-Demeteren, hol a költő született, a Weselényi-egyesület rendezett emlékünnepe. A társaság 9 órakor indult el Szeő-Demeterre és fél tízkor

neki, ha ő életemet rontotta meg. Lakoljon kinjaimért. De ha elárulom — akkor persze félig agyonkaesukázzák. De ha tévesen tartom őt a gyilkosnak? Könnyit az dolgomon?

Még egyszer mondta a főnök:

„No öreg, mondd meg az igazat, ki vájta ki a falat?”

„Nem mondhatom meg, tekintetes uram, Isten nem parancsolja, hogy szóljak, nem mondom meg. Tegyen velem, a mit akar — hatalmában áll.”

Bárhogy erőlködött a főnök, Akszonow egy szóval sem mondott többet. Így nem tudták meg, hogy ki vájta az odut.

Következő éjjel, mikor Akszonow ledőlt faágyára s már félig szundikált, észrevette, hogy valaki közeledett hozzá s leült a lábához. A sötétben is megismerte Makart s mondta:

„Mit akarsz még tőlem? Mit keressz itt?”

Makar hallgatott. Akszonow fölemelkedett s folytatta:

„Mit akarsz? menj el, különben az őrt hívom.”

„Makar Szemjonowits lehajolt Akszonowhoz és suttopta:

„Iwan Dimitrijevits, bocsáss meg!”

Akszonow viszonzá:

„Én mit bocsássak meg neked?”

„Én vagyok a kereskedő gyilkosa, én rejtettem el nálad a kést. Téged is meg akartalak ölni, de az udvaron valami nesz támadt, gyorsan uti zsákodba rejtettem a kést és kimásztam az ablakon.”

érkezett meg ama ház elé, melyben Kölcesy lakott és a melyre az emléktáblát elhelyezték. Az ünnepet a zilahi dalkör kezdte meg a „Hymnus” éneklésével; ezután Bartha Dezső mondott nagyhatású beszédet Kölcesy fölött. A zilahi dalkör „Nemzeti dal” és „Szózat” énekdarabjai után Kerekes Ernő elszavalta Petri Mór ódáját. Az emléktábla megkoszorúzása után Kerekes József szép zárbeszédével véget ért az ünnepély. Sajnos, hogy maga a község nem igen lelkesült születésének emlékére. Oka az, hogy a hajdan tiszta magyar falu egészen eloláhosodott.

Nagy-Károlyon nagy fénynyel és előkelő közönség jelenlétében ment végbe az ünnepély.

Az ünnepélyt Domahidy főispán beszéde nyitotta meg.

Ezután Zánthy Ferencz főjegyző méltatta Kölcesy bölcsességét s tüntette föl azon eszméket, melyekért a költő lelkesült. Zánthy után a tulajdonképeni emlékbeszédet Nagy László alispán tartotta, melynek végeztével megkoszorúzta Kölcesy képét. Az ünnepély a főispán zárszavaival ért véget.

Hogy a Szatmár-vármegyei székhely kérdést még az ünnepélyesség közös érzelmei sem tudták háttérbe szorítani, ezt eléggé illusztrálja az, hogy a nagy-károlyiak közül — a vármegyei tisztviselőket kivéve — senki sem utazott el a Szatmár városában tartott ünnepélyre. Mennyivel fényesebb, mennyivel impozánsabb lett volna az ünnepély, ha a vármegye, feledve a családi per-patvart, egyetértésben üli meg!

Szatmáron d. u. 3 órakor kezdődött az ünnepély, künn a tágas piacon, Kölcesy szobra előtt.

Az ünnepet a szatmári dalkör nyitotta meg a Hymnussal.

Az ének után Jandrisics János magasztalta Kölcesy mint embert, költőt és politikust.

Ezután Gyulai Pál az Akadémia és Kisfaludy-társaság nevében mintegy ötnegyed órai beszédet tartott. A remek emlékbeszéd, mely Kölcesy irodalmi és publicistikai munkásságát egészen felölelte, magával ragadta a közönséget. A meghatottság tetőpontját érte el, midőn az Akadémia babérkoszoruját fölakasztották a szoborra s a megye koszoruját az öreg Kovács Ferencz tette oda, ki 52 évvel ezelőtt Kölcesy mellett aljegyző volt. „Magam is a sir szélén állva, örömmel koszoruzom meg”, ugymond „Szatmár-megye nevében az emlékszüborn, mert a nagy férfiú eszméinek győzelmet megérttem, s az utókor elismerő kegyeletét tapasztalom”. Ezután különböző helyekről küldött polgármester rövid beszédben köszönetet mondott a megjelent testületek képviselőinek, mire újra elénekelték Kölcesy Hymnusát s a közönség elszéledt.

A diszebed fél 6 órakor a városi sétatérén felállított tágas faszinben tartatott meg. A felköszöntők egymást érték. Este a várost fényesen kivilágították. A színházban előkelő közönség előtt diszeloadás volt. A Hymnus eléneklése után Maróthy Margit kisasszony

Akszonow nem felelt semmit; nem tudta, mit szóljon. Makar Szemjonowits lecsuszott az ágyról, lehajolt a földre s mondta:

„Iwan Dimitrijevits, bocsáss meg, az istenért bocsáss meg. Magam fogom följelenteni, hogy én vagyok a kereskedő gyilkosa. Téged elbocsátanak a fogasgból, te haza fogsz térni.”

Akszonow mondá:

„Könnyű neked beszélni, de nehéz nekem tőrnöm. Hová menjek most? Feleségem, saját gyermekeim megfeledkeztek rólam és sehol sincsen ott-honom.”

Makar Szemjonowits nem kelt föl, homlokával ütötte a padlót és mondá:

„Bocsáss meg, Iwan Dimitrijevits! Mikor kancukával vertek, nem fájt úgy, mint most látásod... és te még könyörültél rajtam... nem árultál el. Bocsáss meg Krisztusunkért! bocsáss meg nekem, átkozott gonosztévőnek!”

És zokogott.

Mikor Akszonow hallotta zokogását, sirva fakadt és így szólt:

„Isten meg fog neked bocsátani; én talán tiszteletesebb vagyok nálad!”

És rögtön oly könnyű lett a szíve, nem kívánczott többet haza, nem akarta többé elhagyni a börtönt és csak utolsó órájára gondolt.

Makar Szemjonowits nem hallgatott Akszonowra, maga jelentette föl bűnét. Mikor megjött a végzés, hogy Akszonow szabad, akkor már meg volt halva.

a nemzeti színház tagja művészi lendülettel szavalta el Bartók Lajos alkalmi költeményét.

Ezután Kovács Sándorné asszony két dalt, Odry Lehel egy spanyol balladát, Rényi Mariska kisasszony pedig egy keringőt énekelt. Színre került „Egy csésze tea” című kis vígjáték, Prielle Cornelia és Náday Ferencz művészi közreműködésével. Végül Odry énekelt a „Walkürök”-ből egy áriát, a dalegyesület pedig Huber Károly „Őseink emléke” című dalát adta elő.

L.

Román lapszemle.

Volt idő, midőn a „Gazeta” beleszeretett volt Muszkaországba, állítván, hogy jobb világ van ott, mint itt az ő három országában, t. i. Ungaria, Transylvania és Banatuban. Nem nagyon régen volt, de a Muszkaországhoz visszaerőszakolt beszárabiai volt román vármegyék s azokban az odaszakadt román-testvérek sorsa szépen elhallgattatta a „Gazetát”. „Mégis csak jobb itt ezek között a zsarnok magyarok között”, így gondolkodhatott magában, de tudni-való, hogy nem irta; csak nem magasztalta többet a muszka kancukát, hanem keresett egy másik országot, a hol mégis megtalálta eszményképét, a confederációt. Ez az ország Schweiz. No, ott van csak az igazi boldogság, szabadság és még ő tudja, hogy minő mindenféle boldogság. Irt tehát a Schweitzről egy magasztaló cikket, nem a schweicziak gyönyör ködtetésére, hanem, hogy mi értsünk belőle. Az a nagy boldogság ott az egekbe nyúló havasok között abból áll szerinte, hogy három nyelven beszélhetnek, nem úgy, mint nálunk. Magasztalja Ruchonnet köztársasági elnököt a nyelv szabadságát dicsőítő beszédeért s nem veszi észre, hogy az az elnök sem beszélt három nyelven, hanem csakis egyen. Az mégis szép szabadság, nem olyan utópiával teljes, mint ez a mi magyar szabadságunk. „Itt nálunk a jogérzet el van fojtva az utópia szeretete, az az hogy megvalósíthatatlan utópia által, a mely azt hiszi, hogy a haza boldogságát az által lehet elérni, ha a honpolgárok nagyobb részét nyelvéből és nemzetiségéből kiforgatja, meg attól az utópiától, mintha a hazafiságot csak egy nyelven lehetne nyilvánítani.” Ugyan ki követelte valaha a „Gazetá”-tól, hogy magyar nyelven jelenjék meg? Soha sem irta azt magyar lap, hogy németül tótul, románul nem lehetne a hazafiságot nyilvánítani. Kisértse csak meg s látni fogja, hogy nem fogja azt senki tőle zokon venni. Igenis úgy van a mint ő írja: Az utópiák szappanbuborékok, melyek a szél legkisebb lengésére elpattannak”, pl. a szebeni román konferencia utópiái, unioellenes megállapodásai. Még szél sem érintette azokat s már is oda lettek.

Czenkalji.

Az egyetemi lecke-pénzek.

A lecke-pénz és tanári illetmények kérdésében a minap kiadott szabályzat, melyet ő Felsége is már jóváhagyott, mindenek előtt hatályon kívül helyezi az 1850. júliusában kiadott ide vonatkozó rendeletet. Legfontosabb pontjai a következők: Minden rendes egyetemi és gyógyszerészeti hallgató, az általa hallgatott tantárgyak számára való tekintet nélkül, fél-évenként 30 frt lecke-pénzt fizet, rendkívüli hallgatók fél-évenként, a tantárgyak száma szerint, 10, 15 vagy 30 frtot. A beiratási s könyvtáridj változatlan marad. A begyűlt lecke-pénzek 5 százaléka az állam pénztárába foly, 5 százaléka a díjtalan rendkívüli s magántanárokat és tanítókat illeti, adott óráik s hallgatóik száma szerint. A fennmaradó összegből a rendes és rendkívüli tanárok fizetése (2500, illetőleg 1500 frt) 500 frttal, a rendes tanárok lakásbére (400 frt) 200 frttal, a rendkívüli tanároké pedig (300 frt) 100 forinttal emeltetik. Az eddig divott két 315 frtnyi korpótlék (tiz évi) helyébe ötödéves pótlék lép, mely a rendes tanároknál 300 frt, a rendkívüli tanároknál 200 frt. Azon tanárok, kiknek a lecke-pénzből folyó jövedelme 1883.—1887. évenként 500 frtnál nagyobb volt, megfelelő pótlékot kapnak. Azon tanárok, kik tandíjjutalékkal szervezett tanszékre, ezen szabályzat hatályba lépése után neveztetnek ki, 800-tól legfőlebb 1600 frtig emelkedő pótlékot kapnak. A lecke-pénz 3—4 százalékból repetitorokat és tanársegédeket fognak díjazni. A netalán fennmaradó összeget egyetemi célokra fordítják. A különféle egyetemi karok tanárai csak oly összegig szavazhatnak meg ezentúl tandíjelengedést, mely az utolsó 5 év átlagának felel meg, azontul az egyetem ajánlatára a miniszter engedheti csak el a tandíjt.

NAPI HIREK.

A brassói E. M. K. E. kisdédvő-intézeteinek zárvizsgálatai a következő rendben fognak megtartatni:

Augusztus 20-án d. e. 9—11-ig a belvárosi Szt.-János-utcai kisdédvőban.

Augusztus 24-én d. e. 9—11-ig a bolonyai Kut-utcai kisdédvőban.

E vizsgálatokra a szülőket és az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja a felügyelő bizottság.

Szemgyógyászat. A helybeli m. k. orsz. szemgyógyintézetbe július havában 31 szembeteg vétett föl és 34 lett elbocsátva; az intézetben maradt még 25. Nyolcz betegen nagyobb műtétet végeztek; hályog-műtét 3 fordult elő.

Mire jó a vám? H. L. helybeli ügyvéd a minap hazatérve egy külföldi fürdőből, megérkezésekor azon kellemetlen tapasztalatot tette, hogy körülbelül 500 frt áru podgyása nem volt megtalálható. Már elvesztettnek hitte s készült érvényesíteni kártérítési igényeit, midőn végre Predeálról megkerült. Tudja Isten, hová viszik az elmenesztett podgyászt, ha a predeáli vámhivatalnok — ez egyszer a tulajdonos szerencséjére — föl nem veti a kérdést, hogy ki fizeti ezért a vámot?

Medve a Noában. A Noában, környékünk ezen kis édenében, pár nap óta medve rémitgeti a jámbor nyaralókat. Az odaváló lakosok hangyászmedvének tartják ezt a hivatlan vendéget, egy pár turista azonban határozottan veszedelmes nagy barna medvének állítja. Kár volna, ha a Noa vendégei nagyon megijednének, mert úgy látszik, medve koma is afféle jámbor üdülő. Bizonyos, hogy a déli órákban mindennap a Tolvajkutra jár inni.

Tűz az erdőben. Mindennap nagy erdőégek-ről ujságnak a lapok. Azért a legnagyobb aggodalommal tölt el bennünket, ha holmi meg gondolatlan kirándulók — mint mult vasárnap is több helyt történt — sokszor az erdő közepén raknak tüzet és sütögetnek bűnös könnyelműséggel. Kérjük a városi hatóságot, hogy e veszedelmes mulatozókat kiváló figyelmére méltassa. Ezeknek nem árthat, ha egyszer nem gyönyörű erdeinkben, hanem máshol hűsölnek egy keveset.

Ingatlanok birói árverése.

1. Brassóban a tkvi hivatalnál az irattári helyiségben, 1890. év augusztus 13-án d. e. 9 órakor — önkéntes árverésen — *Hintz Théréziának* belsősége 4208 frt. kikiáltási ár mellett; bírósági kiküldött Maager József kir. közjegyző eladja, illetve fogatosítja.

2. Sz.-Hermány község irodájában 1890. év augusztus 14-én d. e. 9 órakor *Berszán János* ingatlanai 181 frt. kikiáltási ár mellett; Borsos Zsigmond kir. bírósági végrehajtó fogatosítja.

3. Brassóban a tkvi hivatalnál az irattár helyiségében 1890. év augusztus 16-án d. e. 9 órakor — önkéntes árverés — *Dima szül. Voinescu Zoénak* beltelke 18.675 frt. kikiáltási ár mellett; bírósági kiküldött Maager József kir. közjegyző fogatosítja.

4. Ujfalu község házában 1890. év augusztus 16-án d. e. 9 órakor *Antal B. Márton és neje* ingatlanai 222 frt. kikiáltási ár mellett; kir. bírósági végrehajtó Langer Ede fogatosítja.

Brassóban a tkvi irattár helyiségében 1890. év augusztus 18-án d. e. 9 órakor — önkéntes árverés — *Popp B. Jánosné* szül. *Dávid Zoénak* beltelke felett 25.500 frt. kikiáltási ár mellett; bírósági kiküldött kir. közjegyző Nemes Péter fogatosítja.

6. Keresztényfalva község irodájában 1890. év augusztus 19-én d. e. 9 órakor *Schwab Péterné Knorr Anna* ingatlanai 119 frt. kikiáltási ár mellett; bírósági végrehajtó Langer Ede fogatosítja.

7. Botfalu község irodájában 1890. év augusztus 18-án d. e. 9 órakor *Kransel Márton és neje* ingatlanai 585 frt. kikiáltási ár mellett; kir. bírósági végrehajtó Langer Ede fogatosítja.

8. Brassóban a tkvi irattár helyiségében 1890. év augusztus 19-én d. e. 9 órakor *Popp B. Jánosné* szül. *Dávid Zoénak* beltelke 23.000 frt. kikiáltási ár mellett; bírósági kiküldött Maager József kir. közjegyző fogatosítja.

A munkás szerelme. Megható jelenet folyt le a napokban London egyik esküdtszéke előtt. Stork munkás ült a vádlottak padján, a ki öngyilkossági kísérletet követett el, megelőzőleg azonban meg akarta ölni a kedvesét. Egy fontot szerzett hetenként s abból a fontból 10 shillinget rendesen az anyjának adott, a többiből pedig fentartotta magát, szeretőjét és ennek két testvérét. A leány megszokta ezt az

ember fölötti önfeláldozást s elhatározta, hogy többet nem veszi igénybe a fiatal ember keresményét. Mikor tudára adta, hogy el akar tőle válni, a munkás meg akarta ölni szeretőjét s azután magát is. Kísérlete azonban oly szerencsésen ütött ki, hogy mindkettőjüknek csak futólagos bajt okozott. Az esküdtteket a munkás önfeláldozása annyira meghatotta, hogy, bár kimondták rá a vétkeket, a legenyhébb ítéltre ajánlották. A bíróság mindenben az esküdtkek nézetén volt s csak egy heti fogságot szabott a vádlottra, azt is a vizsgálati fogsággal kiültnek tekintette. Azután a sheriff-alapból megszavaztak neki 10 fontot, hogy egybekelhesen szeretőjével, egyik esküdt adott neki 10 shillinget, miből egyelőre falatozhassék, előbbi munkaadója pedig szavát adta, hogy ismét alkalmazni fogja, végül a fegyház lelkesze megígérte, hogy összeesketi a fiatalokat.

T a n ü g y.

Iskolai értesítés

a brassói m. kir. állami főreáliskola igazgatóságától.

A. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ő nagyméltóságának 1890. évi 23.583. sz. alatt kelt rendeletével kiadott új középiskolai rendtartása által az eddig fennállott szabályzat több tekintetben módosítván, a tanintézetünkbe való felvétel feltételeit az alábbiakban közöljük, a módosítást más szedés által külön is kiemelve.

1. A főreáliskola első osztályába az 1883. évi XXX. t. cz. 10. §-a értelmében csak oly növendékek vétetnek fel, kik életök 9-ik évét már betöltötték, és vagy arról, hogy a népiskola 4 alsó osztályát jó sikerrel végezték, nyilvános népiskolától nyert bizonyítványt mutatnak elő, vagy felvételi vizsgálaton igazolják, hogy hasonló mértékű képzettséggel bírnak. Tizenkét évesnél idősebb tanuló fölvétele fölött a tanári testület határoz. A felvételtartozik a tanuló felmutatni születési bizonyítványát, továbbá orvosi bizonyítványt arról, hogy mikor volt utólszor beoltva és mily eredménnyel?

2. Tanulók fölvehetőek a nyolcz osztály bármelyikébe is, ha ki tudják mutatni, hogy az előző osztályt egy nyilvános reáliskolán legalább is elégséges eredménnyel végezték. Gymnasiumból vagy polgári iskolából reáliskolánkba átlépni szándékozó kötelesek felvételi vizsgálatot tenni. E vizsgálat az elhagyott s ujon választott iskola tantervei közt mutatkozó lényeges különbözetre terjed ki. Ezen, valamint az 1. pont alatt említett felvételi vizsgálatnak díja 10 frt., mely összeg a vizsgálat megkezdése előtt fizetendő.

3. Minden tanuló a fölvételre személyesen és rendszerint atyja, anyja vagy gyámja, illetőleg azok valamely megbízottja kíséretében tartozik az igazgatóságnál jelentkezni. Azok a szülők vagy gyámok, kik nem laknak az intézet helyén, gyermekük vagy gyámfiuk fölvételekor alkalmas helyettest tartoznak bejelenteni, kire a házi felügyelet és nevelés tekintetében kötelességüket és jogukat átruházzák, hogy a gondviselésre bízott tanuló fölül az igazgatóság vagy osztályfőnök értesítését elfogadhassa. A szülők és gyámok e részben minden változást személyesen vagy írásban tartoznak bejelenteni az igazgatónál; ennek viszont joga és kötelessége ott, hol alapos oknál fogva a gondviselést elégtelennek vagy a befolyást épen károsnak tartja, megkövetelni, hogy e tekintetben czélszerű változás történjék.

4. A tanulók fölvétele szeptember hó 1-én, 2-án és 3-án történik. Ezentul egy hétig csakis késedelmeket szigorúan igazoló tanulókat vehet fel az igazgató. A még később jelentkezők fölvételét az igazgatóság utján benyújtott (50 kros bélyeggel ellátott) folyamodványra, a tanév első két havában a tankerületi főigazgató, azontul a vallás és közoktatásügyi miniszter engedheti meg.

5. Fizetendők. Minden tanuló kivétel nélkül tartozik beiratásakor 2 frt fölvételi, 1 frt könyvtárdíjat s 50 krt. értesítőre fizetni. Ezen díjak fizetése alól fölmentésnek nincsen helye. Az évi tandíj 18 frt, mely lefizethető akár egyszerre a tanév elején, akár pedig két részletben, úgy azonban, hogy az első 9 frt legalább október végeig, második fele pedig legkésőbb márczius végeig fizetendő.

Vagyontalan szülők gyermekei, kik a megelőző évben minden tárgyból legalább is jó osztályzatot nyertek, a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz intézendő folyamodásuk alapján a tandíj fizetése alól egészen vagy felerészben fölmenthetők. A folyamodványokhoz hatóságilag hitelesített szegénységi bizonyítvány mellékelendő s azok leg-

később szeptember hó 20., illetőleg február hó 20-ig az intézet igazgatójánál benyújtandók. E határidőig be nem érkezett kérvények nem vehetők többé figyelembe. A mely tanuló azonban évközben az előzőnél rosszabb osztályzatot, illetőleg egyes tárgyakból elégséges vagy épen elégtelen osztályzatot nyer, a tandíjmentesség élvezetétől eselik.

6. Az 5-ik osztálytól kezdve mint rendkívüli tantárgy minden külön díj nélkül a latin nyelv is tanítatik; a tanfolyamban azon önként jelentkező tanulók vehetnek részt, kik az előző osztályt jó általános eredménnyel végezték s legfeljebb két tárgyból nyertek elégséges osztályzatot.

A latin tanfolyamra jelentkezőkre nézve az abban való részvétel kötelező.

7. A felvételi és javító vizsgálatok augusztus hó 29-én és 30-án d. e. 9—12 és d. u. 3—6-ig fognak megtartatni. A javító vizsgálatra jelentkezők számára a vizsgálatok órája a tanintézet hirdetési tábláján fog kitűzteni.

Ezen határidőre nem jelentkezők később sem felvételi, sem javító vizsgálatra nem bocsáthatók.

Oly szülőknek, kik tanintézetünk berendezésével s tantervével részletesebben óhajtanának megismerkedni, készségesen szolgálunk, mennyire készletünk engedi, mult évi értesítővel, mely a tanintézet új épületének s szeptember haváig szintén elkészülő tornacsarnokának tervrajzát is tartalmazza. Minden ezenkívül még esetleg kíváncsú felvilágosítással készségesen szolgál az igazgatóság levélben is.

Tanintézetünket főként azon szülőknek ajánljuk szíves figyelmébe, kik óhajtják, hogy gyermekeik gyakorlatilag is elsajátítsák a magyar mellett a német, esetleg a román nyelvet is, mire városunk vegyes nyelvű lakossága bőségesen nyújtja a kedvező alkalmat, s az igazgatóság készségesen szolgál felvilágosítással tanulókat elszállásolni hajlandó családokat illetőleg, mely családoknál ezen vagy amazon nyelvet a társalgás nyelve.

Brassó, 1890. augusztus 10-én.

A brassói m. kir. áll. főreáliskola igazgatósága.

Irodalom.

Mikszáth Kálmán összegyűjtött munkáinak füzetes vállalatából megjelent a 24—25. füzet. A „Tavaszi rügyek” kötete nyert ezuttal befejezést, melynek elbeszélései közül csak „A lutri”-t és „Az új büntető codex”-et említjük meg. A ki e kettőt elolvassa, Mikszáth muzsájának minden alkotása után fog vágni. E remek kiállítású könyveket 35 kros füzetekben szerezhetni meg a Révai testvérek kiadásában Budapesten.

A „Hét” társadalmi, irodalmi és művészeti közlöny 32-ik száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Tiborecz: A detronizált szerelem. Horváth Boldizsár: Ravasz tolvaj. Tolnay Lajos: Hát nem bánom! Makai Emil: Hivatás. Rabineau ur 500 miséje. (Elbeszélés a purgatoriumból Halévy után). Kóbor Tamás: Barangolások. Tábori Róbert: Doktor kisasszony. A börze. (Egy kis ismertetés). Krónika. Masque-tól. Irodalom: Kölcsey Ferencz, Bodnár Zsigmondtól. Színházi krónika. A borítékot Szalay Fruzina fiatal költőné csinos arcképe díszíti.

Megjelentek továbbá:

„Magyar Szemle” 32-ik száma, érdekes és változatos társadalmi és irodalmi tartalommal.

„Képes Családi Lapok” 32-ik száma, mely több irodalmi és ismeretterjesztő értekezést tartalmaz.

Közigazdaság.

Czuko-ipar és répatermelés, vonatkozással Brassó-megye közigazdasági viszonyaira.

(Folytatás.)

A négyes vetésforgó termelési sorrendjét így alapították meg: 1. őszi gabona, buza vagy rozs; 2. czukorrépa; 3. árpa; 4. kapás növények. Ezen vetésforgóban úgy a répa előtt, mint utána vetett termények eredménye is tetemesen fokozható, mely körülmény, mint a répatermelésnek egyik közvetlenül gyakorolt hatása kiváló figyelmet érdemel, különösen az első termelési évek eredményének megítélésénél. A czukorrépa termelésnél alkalmazott váltógazdaság egyszersmind azt is igazolta, hogy az okszerű répatermelés rendkívüli mértékben képes a termelésnek megfelelő feltételeivel rendelkező vidéknek mezőgazdaságát fokozni, és pedig azon tapasztalati igazságnál fogva, mely abban nyilvánul, hogy a jobb művelés a vetésforgóban alkalmazott összes termények nyers hozadékát fokozza, holott az intensivebb művelés által igényelt termelési költségek nagyobb részét

a répa hordozza, mely nem miveltenék, ha más terméknél nagyobb tiszta eredményt nem adna.

A termelési eljárás módoszataival ezen értekezés szűk keretében nem foglalkozhatván, a nálunk fennálló gazdasági rendszerből származó nehézségek megvilágítására csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy a most említett váltógazdaság mellett szükséges hogy az ott kijelölt sorrend szerint az őszi gabona learatása után a föld a tarlótól megtisztíttassék s boronálás után a jövő évi répához mély mivelés alá vétessék: valamint a répa után a jövő évi árpa alá készítés hasonló módon eszközöltessék, a miként ez a répatermelő államokban mindenütt történik.

(Folytatása következik.)

Körrendelet

az immunis homoktalajú szőlőtelepek mikénti megállapításának és a szőlővesszőforgalom tekintetében ily telepek részére biztosított forgalmi kedvezmények szempontjából való nyilvántartásuknak szabályozása tekintetében.

(Folytatás.)

3. Az előzetes laboratoriumi vizsgálat alkalmával immunisnak talált homoktalajok a miniszterium által az állomástól beérkező jelentések alapján a jelen évben kivételképen augusztus hó végeig, jövőre pedig évenként június hó végeig jegyzékbe vétetnek, s az előjegyzési határidő leteltével, azaz: augusztus, illetőleg június hó végén: az illető vizsgálati kérvények az alább jelzett beosztás szerinti vidékenként csoportosítva kiadatnak az illető vidékre nézve a helyszíni talajvizsgálatok fogatosításával megbízott miniszteri közlegeknek, kik is a szükséges helyszíni szemle és vizsgálat megejtésére utasíttatnak.

4. A vizsgáló közeg a miniszterium által kiadott jegyzék nyomán kerületében körutazást állít össze és

rendre megsejmléli a vizsgálatra kitűzött talajokat és mindegyikből próbákat veendő, az idecsatolt vizsgálat utasításban előírt eljárás szerint.

5. E talajpróbák újabb tűzetes megvizsgálás végett megküldetnek a budapesti, vagy a magyar-óvári vegyikísérleti állomásnak, mely azokon a szükséges laboratoriumi vizsgálatokat fogatosítja.

6. A mennyiben ez újabb vizsgálat is megállapítja a talaj immunitását, még pedig aként, hogy a létesíteni kívánt telep egész területe egyaránt, teljes kontinuitásban föltétlenül immunisnak nyilváníttatik; vagy a mennyiben a telep területén netán szörványosan létező kisebb nem immunis foltok szőlővel be nem telepíttetnek: az illető telep a szabad vesszőforgalomra jogosított immunis futóhomoktalajú szőlőtelepekről vezetendő és évenként helyesbítve közzétendő hivatalos jegyzékbe fölvétetik, és erről az érdekelt fél a talajimmunitás megállapítását igazoló bizonyítvány kiszolgáltatása mellett hivatalosan értesíttetik.

7. Ezzel szemben köteleztetik a telep tulajdonosa arra, hogy az említett hivatalos értesítés vételétől számítandó legfőbb egy hónap alatt, immunis szőlőtelepéről térképvázlatot készíttessen, melyen a telep netáni nem immunis — és így szőlővel be nem ültetendő foltjai a szakértői kijelölés alapján világosan feltüntetve legyenek — és azt a miniszteriumhoz küldje be. A ki ezen kötelezettségnek eleget nem tesz, annak telepe a szabad forgalomra jogosult telepek jegyzékéből töröltetni fog.

(Vége következik.)

Tartány-kocsik és pedig 5 ásványolaj- és 5 szeszszállító kocsik, a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének egy hirdetménye szerint első sorban azon felek rendelkezésére bocsátatnak, melyek ily kocsik fölött nem rendelkeznek és ennél fogva azokat egyes menetekre esetről-esetre használni kívánják.

A hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara hivatali helyiségében betekinthező.

A londoni cs. és kir. főkonszultus sürgőnczime. Az érdekeltek ezennel értesíttetnek, hogy a Londonban székelő cs. és kir. osztrák-magyar konzultus eddigi teljes sürgőnczimét megrövidítve, a londoni főfővirati hivatalnál ezentuli sürgőnczime gyanánt „Oestung London“ szavakat jelentette be.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külön-onat érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. augusztus hó 12. é.

Román papírpénz à 20 frank	9.14	vétel 9.17	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.10	„ 9.14	„
Napoleon d'or (aranypénz) . .	9.16	„ 9.20	„
Török lira	10.38	„ 10.44	„
Arany	5.38	„ 5.44	„
Orosz papírrubél	135.50	„ 136.50	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETMEÉNYEK.

Sz. 800.—1890. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagysinki kir. jbiróság, mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Krausz Rezső ügyvéd által képviselt nagysinki Wolff János végrehajtónak boholezi Pepelea Akim és neje Floarea végrehajtást szenvedő elleni 73 frt 80 kr. tőkekövetelés s j. iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a nagy-sinki kir. jbiróság) területén lévő Boholez községben és határán, fekvő a boholezi 237. sz. tlkben A + 1—71 rendsz. a. vagyis 325. 326. 564. 1550. 1737. 1830. 2032/6. 3054/3 3125. 3213. 3361. 3397. 3593. 3637. 3675. 3733. 3750. 3780. 4005. 4129. 4321. 4352. 4353. 4541. 4623. 4896/1 5332/1. 5349. 5380. 5422/1. 5580. 5840. 5917. 5929. 5961. 6376/1. 6587/2. 6911. 7216/3. 7558. 7606. 7817. 8235. 8236. 8401. 8540. 8605. 8612. 8628. 8628. 8732. 8840. 8939. 8954. 9267. 9381. 9637. 9795. 9981 9997. 10165. 10273. 10276. 10444/4. 10541. 10759. 10954. 11596. 11697/1. 12196. 12576. 12985. 13023. 13024 és 13446. h. r. sz. a. a. Pepelea Akim és neje szül. Orbu Floarea nevükön álló ingatlanokra az árverést 577 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi szeptember hó 3-ik napjának d. e. 9 órakor Boholez község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 57 frt 70 kr készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1890. június 8.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

(251) 1—1

Csernea, kir. albiró.

8813. számhoz.

Értesítés.

A Nagy-Küküllő vármegyei törvényhatósági utakon az 1890. évben teljesítendő építkezésekre f. évi július 31-én fenti sz. a hirdetett árlejtés közbejött akadályok folytán f. évi augusztus 17-ike helyett f. évi augusztus hó 19-én d. e. 10 órakor fog megtartatni, és ehhez képest az ajánlatok beadásának határideje is f. évi augusztus hó 19-ének délelőtti 10 órájára tűzetik ki.

Segesvártt, 1890. augusztus 7-én.

Nagy-Küküllő megye alispánja helyett

(249) 1—1

Somogyi,
főjegyző.

Sz. 4724.—1890.

Hirdetmény.

Miután egy f. hó 4-én veszettség gyanuja miatt Brassóban elfogott ebnél, mely egy embert és több ebet megharapott, a bonczolás alkalmával az ebdűh gyanuja orvosilag megállapított, az orvosi bizottsági vélemény alapján az 1888. évi VII. t. cz.-hez kiadott végrehajtási utasítás 188. §-a értelmében az összes kutyákra nézve ezennel elrendeltetik: hogy 40 napig megkötte tartassanak, vagyis a marást lehetetlenné tevő szájkosárral látandók el és zsinóron vezetendők. Az utcán szabadon járó kutyák a gypmester által elfogatnak és azonnal elpusztíttatnak. Azonkívül ezen hirdetmény elleni kihágások az 1879. évi XL. t. cz. 103. §-a értelmében 100 frtig terjedő pénzbírsággal büntetendők.

Továbbá az 1879. évi XL. t. cz. 102. §-ra utalva, mindenki felhivatik, olyan ebek vagy más házi állatokat illetőleg, melyeken a dűh jelei vagy csakis oly jelek észrevehetők, melyeknél fogva a dűhbetegségre következtethetni, ezen hivatalnál haladéktalanul különbeni büntetés mellett jelentést tenni.

Brassó, 1890. augusztus 5-én.

(244) 2—3

A városkapitányság.

256.—1890. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a köhalmi tkts. kir. járásbíróaság 766.—1890. számú végzése által köhalmi lakos Bartmus Péter javára garathi Konnerth Mihály s. t. ellen 440 frt és eddig összesen 42 frt 66 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 345 frtra becsült 2 ökör, 3 fekete kancza és lószekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a köhalmi kir. járásbíróaság 1127.—1890. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Garat község házánál leendő eszközlésére 1890. év augusztus hó 21-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettetéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Köhalom, 1890. augusztus 6.

Zachariás,

(250) 1—1

kir. bir. végrehajtó.

Tanonc

jó iskolai bizonyítványokkal ellátva, fölvétetik

László M. és L.

(243) 2—3

divatáru üzletében.

Szám 1710.—1890.

Hirdetmény.

Az alább megnevezett tárgyaknak a helybeli nyilvános polgári kórház számára leendő szállítása ajánlati uton kiadandó:

80 darab finom lepedő	58 „ durva „
33 „ férfi-ing	13 „ női hálókabát
25 „ kötöző-ruha	100 pár papucs (pantoffel)
10 darab aljbetét gummiból	2 „ hajvágó olló
25 „ üveg éjjeli edény	5 „ vizelet-palaczk
10 „ ürülékedény porcellánból.	

A lepecsételt és 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok f. évi augusztus hó 19-éig a kórházi gondnokságnál benyújtandók és azon kijelentést kell tartalmazniok, hogy az ajánlattevő előtt az ajánlati föltételek teljesesen ismeretesek s hogy azoknak magát aláveti.

Az ajánlati feltételek, valamint a szükségelt tárgyak mintái naponként a hivatalos órákban f. é. augusztus 19-éig a kórházi gondnokságnál betekintés végett rendelkezésre állanak. (246) 1—2

A kórházi igazgatóság.

Vendéglős kerestetik

Horn Dávid gőzfűrészgárához Gyulafalvára (Háromszék-megye) az ujonnan épült Gábor-fűrészhöz.

Bővebb értesítést nyerhetni Horn Mór urnál Brassóban, pályaudvar, „Albina“ telep. (248) 1—1

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.